

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 11. apríla 2013*

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartel — Taliansky trh nákupu a prvotného spracovania surového tabaku — Zaplatenie pokuty solidárnym spoludžníkom — Záujem na konaní — Dôkazné bremeno“

Vo veci C-652/11 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 15. decembra 2011,

Mindo Srl, v likvidácii, so sídlom v Ríme (Taliansko), v zastúpení: G. Mastrantonio, C. Osti a A. Prastaro, avvocati,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: N. Khan a L. Malferrari, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci F. Ruggeri Laderchi a R. Nazzini, avvocati, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory G. Arestis, sudcovia J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev (spravodajca),

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: K. Malaček, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. októbra 2012,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Mindo Srl (ďalej len „Mindo“) svojim odvolaním žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 5. októbra 2011, Mindo Srl/Komisia (T-19/06, Zb. s. II-6795), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu, ktorej predmetom je čiastočné zrušenie a subsidiárne zmena rozhodnutia Komisie

* Jazyk konania: angličtina.

K(2005) 4012 v konečnom znení z 20. októbra 2005, ktoré sa vzťahuje na konanie podľa článku 81 ods. 1 [ES] (vec COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabak – Taliansko) (Ú. v. EÚ L 353, 2006, s. 45, ďalej len „sporné rozhodnutie“), a subsidiárne návrh na zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená.

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 2 Mindo Srl je talianska spoločnosť momentálne v likvidácii, ktorej hlavnou činnosťou bolo prvotné spracovanie surového tabaku. Mindo Srl bola pôvodne rodinným podnikom, ktorý v roku 1995 kúpila dcérska spoločnosť spoločnosti Dimon Inc. V nadväznosti na túto akvizíciu bolo jej obchodné meno zmenené na Dimon Italia Srl. Dňa 30. septembra 2004 boli podiely na jej základnom imaní predané štyrom osobám, ktoré nemali žiadnu spojitosť so skupinou Dimon, a jej obchodné meno bolo zmenené na Mindo. V máji 2005 spoločnosť Dimon Inc. splynula so spoločnosťou Standard Commercial Corporation a spolu vytvorili nový subjekt s obchodným menom Alliance One International Inc. (ďalej len „AOI“).
- 3 Dňa 19. februára 2002 Komisia Európskych spoločenstiev dostala žiadosť o oslobodenie od pokút od jedného z talianskych spracovateľov surového tabaku, konkrétne od spoločnosti Deltafina SpA.
- 4 Dňa 4. apríla 2002 Komisia dostala od spoločnosti Mindo, ktorá sa v tom čase ešte nazývala Dimon Italia Srl, žiadosť o oslobodenie od pokút a subsidiárne žiadosť o zníženie akejkoľvek pokuty a 8. apríla 2002 jej boli doručené určité dôkazy.
- 5 Dňa 9. apríla 2002 Komisia potvrdila prijatie žiadosti spoločnosti Mindo o oslobodenie od pokút, ako aj jej žiadosti o zníženie akejkoľvek pokuty. Informovala ju o skutočnosti, že jej žiadosť o oslobodenie od pokút nespĺňa podmienky stanovené v oznámení Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).
- 6 Dňa 20. októbra 2005 Komisia prijala sporné rozhodnutie, v ktorom konštatovala, že v období od roka 1995 do začiatku roka 2002 spracovatelia surového tabaku v Taliansku uvádzaní v spornom rozhodnutí, vrátane spoločnosti Mindo, uplatňovali viaceré praktiky, ktoré predstavovali jediné a nepretržité porušovanie článku 81 ods. 1 EŠ.
- 7 Komisia spresnila, že keďže skupina, ku ktorej spoločnosť Mindo patrila počas trvania porušovania, zanikla splynutím so skupinou Standard Commercial Corporation, adresátom sporného rozhodnutia bola spoločnosť AOI ako právna nástupkyňa oboch týchto skupín. Mindo bola takisto adresátom tohto rozhodnutia ako právna nástupkyňa Dimon Italia Srl.
- 8 Komisia stanovila východiskovú sumu pokuty uloženej spoločnosti Mindo na 12,5 milióna eur, ktorú zvýšila o 25 % z dôvodu veľmi závažnej povahy porušenia a o 60 % z dôvodu trvania porušovania počas šiestich rokov a štyroch mesiacov. Komisia obmedzila zodpovednosť uvedenej spoločnosti na 10 % jej obratu za posledný hospodársky rok. Komisia vyhovelá žiadosti spoločnosti Mindo o zníženie pokuty a znížila ju o 50 % z dôvodu spolupráce. Týmto spôsobom Komisia stanovila konečnú výšku pokuty uloženej spoločnostiam Mindo a AOI na 10 miliónov eur, pričom AOI zodpovedá za celú túto sumu a Mindo je solidárne zodpovedná len za 3,99 milióna eur.
- 9 Dňa 14. februára 2006 AOI zaplatila celú výšku pokuty, ktorú jej a Mindo uložila Komisia.
- 10 Dňa 4. júla 2006 žalobkyňa vstúpila do likvidácie, pričom Súd prvého stupňa o tom nikdy neinformovala.
- 11 Dňa 5. marca 2007 Mindo podľa článku 161 kráľovského dekrétu č. 267 zo 16. marca 1942 o právnej úprave konkurzu, vyrovnania, kontrolovanej správe a nútenej administratívnej likvidácii (regio decreto 16 marzo 1942, n° 267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo,

dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa) v znení neskorších predpisov (riadna príloha ku GURI č. 81 zo 6. apríla 1942) podala pred Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare návrh na povolenie vyrovnaní s prevodom majetku. Rozsudkom z 27. novembra 2007 uvedený súd povolil vyrovnanie navrhované spoločnosťou Mindo.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 12 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 20. januára 2006 spoločnosť Mindo žiadala o čiastočné zrušenie sporného rozhodnutia, ako aj subsidiárne o zníženie sumy pokuty uloženej spoločnosti Mindo solidárne so spoločnosťou AOI.
- 13 Na pojednávaní, ktoré sa konalo 29. novembra 2010, Komisia po tom, ako sa o niekoľko dní skôr dozvedela o skutočnosti, že odvolateľka je od júla 2006 v likvidácii, v podstate uviedla, že odvolateľka stratila záujem na konaní. Všeobecný súd následne spoločnosť Mindo vyzval, aby mu poskytla všetky informácie a relevantné dokumenty týkajúce sa dohody, ktorú uzavrela so spoločnosťou AOI, pokiaľ ide o zaplatenie pokuty touto spoločnosťou a možnosť podať žalobu o nahradenie časti zaplatenej pokuty. Mindo tejto výzve vyhovel.
- 14 Listom z 30. marca 2011 AOI odpovedala na otázky položené Všeobecným súdom a v podstate uviedla, že žalobu o nahradenie zaplatenej pokuty proti spoločnosti Mindo zatiaľ nepodala, pretože dáva prednosť vyčkaniu na výsledok konania pred Všeobecným súdom.
- 15 Na úvod spresnila, že pri začatí takého postupu by veľmi pravdepodobne musela žiadať o vydanie rozsudku a platobného rozkazu založeného na tomto rozsudku a že v prípade úplného alebo čiastočného zrušenia pokuty by bola povinná vrátiť spoločnosti Mindo sumu náhrady s úrokmi, čo by malo za dôsledok, že celé konanie by bolo zložité, nákladné a zdĺhavé. V nadväznosti na to AOI zastávala názor, že jej nárok nie je premlčaný a nebude premlčaný pred ukončením konania pred Všeobecným súdom. Nakoniec pripomenula, že existencia vyrovnacieho konania nebráni veriteľovi obrátiť sa na príslušný súd s cieľom vyhlásenia určovacieho rozsudku voči dlžníkovi vo vyrovnacom konaní a požadovať úhradu, len čo bude vyhlásený rozsudok o potvrdení vyrovnania.
- 16 Po preskúmaní okolností veci a najmä predmetu žaloby Všeobecný súd prijal záver, že spoločnosť Mindo nepreukázala svoj skutočne existujúci záujem na pokračovaní konania, a v dôsledku toho konštatoval, že konanie treba zastaviť.

Návrhy účastníkov konania

- 17 Svojím odvolaním Mindo navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu, vrátiť vec na konanie pred Všeobecným súdom na účel preskúmania veci samej a zaviazat Komisiu na náhradu všetkých trov konania.
- 18 Komisia navrhuje odvolanie zamietnuť a zaviazat Mindo na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 19 Na podporu svojho odvolania Mindo uvádza dva odvolacie dôvody. Svojím prvým odvolacím dôvodom v podstate uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepresne kvalifikoval jej situáciu a v dôsledku toho vyhlásil, že Mindo nemá žiadny záujem na konaní. Druhý odvolací dôvod, uvádzaný subsidiárne, sa zakladá na porušení práva AOI a Mindo na spravodlivý proces.

- 20 Komisia tvrdí, že prvý odvolací dôvod je zjavne neprípustný a druhý odvolací dôvod je zjavne nedôvodný.

O prípustnosti prvého odvolacieho dôvodu

- 21 V zmysle ustálenej judikatúry z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že odvolanie musí presne označovať napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa žiada, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa tento návrh osobitne opiera (pozri rozsudky zo 6. marca 2001, Connolly/Komisia, C-274/99 P, Zb. s. I-1611, bod 121, a z 24. januára 2013, 3F/Komisia, C-646/11 P, bod 51).
- 22 Treba poznamenať, že Mindo sa dovoľáva nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, pričom dostatočne presne označuje napádané časti rozsudku, voči ktorému smeruje odvolanie, najmä jeho bod 87, a špecifikuje dôvody, pre ktoré zastáva názor, že tieto časti obsahujú takéto nesprávne posúdenie.
- 23 Komisia teda nemôže odôvodniť neprípustnosť prvého odvolacieho dôvodu.

O obsahu prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 24 Po prvé Mindo uvádza, že zaplatením plnej výšky pokuty sa jej veriteľom v zmysle článku 2055 druhého odseku a článku 1299 talianskeho Občianskeho zákonníka stala AOI. Podľa článku 2946 toho istého zákonníka právo AOI dožadovať sa náhrady od Mindo podlieha všeobecnej premlčacej lehote desať rokov. Všeobecný súd sa teda dopustil omylu, keď v bode 85 a nasl. napadnutého rozsudku konštatoval, že zrušenie alebo zmena sporného rozhodnutia by Mindo nijako neprosperla, keďže právo AOI požadovať náhradu svojej pohľadávky vzniklo v deň zaplatenia pokuty a premlčacia lehota na podanie žaloby, ktorú na tento účel má, je desať rokov.
- 25 Po druhé Mindo uvádza, že Všeobecný súd pochybil, keď prijal záver o absencii dôkazu o existencii pohľadávky AOI voči Mindo, ako aj o možnosti alebo úmysle AOI podať žalobu o náhradu tejto pohľadávky. Na jednej strane Mindo preukázala existenciu svojho dlhu voči AOI predložením dôkazov týkajúcich sa kráľovského dekrétu č. 267 zo 16. marca 1942 a skutočného práva AOI na náhradu vo svojom vyjadrení k pripomienkam Komisie v súvislosti s dokumentmi, ktoré predložila Mindo na žiadosť Všeobecného súdu. Na druhej strane nebola povinná preukázať úmysel AOI vymôcť pohľadávku, ale iba jej skutočné právo podať žalobu na tento účel.
- 26 Po tretie Mindo uvádza, že Všeobecný súd nesprávne posúdil dôkazné bremeno, keď vychádzal z konštatovania, že „nie je vylúčené“, že AOI na seba prevzala zaplatenie časti pokuty pripadajúcej na Mindo, pri odôvodnení svojho rozsudku. Na pojednávaní Mindo spresnila, že toto konštatovanie Všeobecného súdu implikovalo, že nemala žiadny prostriedok na to, aby sa bránila, a predstavovalo prenesenie dôkazného bremena. Celkové posúdenie absencie záujmu Mindo na konaní zo strany Všeobecného súdu vychádzalo zo špekulatívnych úvah, ktoré odkazujú na úmysel AOI, a z ďalších irelevantných vedľajších okolností.
- 27 Komisia v tejto súvislosti odpovedala, že časť pokuty pripadajúcu na Mindo v plnom rozsahu uhradila AOI, ktorá k dátumu vyhlásenia napadnutého rozsudku ešte nepodala žalobu, aby získala náhradu, a že medzi týmito dvomi subjektmi existovala tajná dohoda, podľa ktorej AOI prebrala zodpovednosť za protisúťažné konanie spoločnosti Mindo.

28 Podľa Komisie Všeobecný súd nezaložil svoju argumentáciu na úvahách spojených s talianskym právom, ale na sérii skutkových pripomienok, ktoré odporovali tvrdeniu, podľa ktorého AOI mala právo podať žalobu o náhradu proti Mindo. Na pojednávaní Komisia v tejto súvislosti spresnila, že podľa jej názoru „v normálnej situácii“ a pri absencii akejkoľvek inej dohody zaplataenie sumy pokuty pripadajúcej na Mindo zo strany AOI malo podľa platného talianskeho práva za dôsledok vznik oprávnenia AOI konať proti Mindo s cieľom získať náhradu tejto sumy, ale Všeobecný súd, vychádzajúc z predložených dôkazov, zastával názor, že AOI a Mindo museli uzavrieť dohodu, podľa ktorej AOI už nemal právo postihovať Mindo s týmto cieľom.

Posúdenie Súdny dvorom

29 Treba pripomenúť, že povinnosť odôvodňovať rozsudky vyplýva z článku 36 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa na konanie pred Všeobecným súdom uplatňuje na základe článku 53 prvého odseku toho istého štatútu a článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Podľa ustálenej judikatúry z odôvodnenia rozsudku Všeobecného súdu musia byť jasne a nepochybne zrejmé jeho úvahy, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého rozhodnutia a Súdny dvor mohol vykonať súdne preskúmanie (pozri rozsudok z 19. decembra 2012, *Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Leipzig-Halle/Komisia*, C-288/11 P, bod 83 a citovanú judikatúru).

30 Okrem toho treba poznamenať, že neexistujúce alebo nedostatočné odôvodnenie je porušením podstatných formálnych náležitostí a je v rozpore s verejným poriadkom, na čo musí súd Únie prihliadnuť z úradnej povinnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. marca 2000, *VBA/Florimex a i.*, C-265/97 P, Zb. s. I-2061, bod 114, ako aj uznesenie zo 7. decembra 2011, *Deutsche Bahn/ÚHVT*, C-45/11 P, Zb. s. I-190*, bod 57).

31 Treba konštatovať, že viaceré závery napadnutého rozsudku nie sú dostatočne odôvodnené.

32 Po prvé treba pripomenúť, že napadnutým rozhodnutím Komisia uložila AOI a Mindo pokutu 10 miliónov eur, pričom špecifikovala, že Mindo je solidárne zodpovedná za zaplataenie 3,99 milióna eur. Ako Všeobecný súd poznamenal v bode 82 napadnutého rozsudku, AOI zaplatila 14. februára 2006 celú sumu pokuty.

33 Všeobecný súd správne konštatoval, že v súlade s článkom 2 napadnutého rozhodnutia je Mindo jednou zo spoločností, ktorým je sporné rozhodnutie adresované, a je solidárne zodpovedná za zaplataenie pokuty vo výške 3,99 milióna eur.

34 V bode 85 napadnutého rozsudku Všeobecný súd potvrdil, že „zrušenie alebo zmena napadnutého rozhodnutia z dôvodu uplatňovaného [zo strany Mindo jej] nijako... nepospela, pretože pokuta, ktorá jej bola uložená, bola už v celom rozsahu zaplataená spoločnosťou [AOI], jej solidárnym dlžníkom, a že tento solidárny dlžník... nekonal proti [Mindo] s cieľom získať náhradu časti sumy zaplataenej pokuty, aj keď od predmetnej platby uplynulo už viac ako päť rokov“. Všeobecný súd okrem toho v bode 87 napadnutého rozsudku konštatoval, že Mindo z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že AOI má voči nej pohľadávku.

35 Mindo však v tejto súvislosti pred Všeobecným súdom uviedla, že zaplataenie celej pokuty zo strany AOI vytvorilo na strane AOI pohľadávku, za ktorú Mindo môže zodpovedať ako solidárny dlžník zodpovedný za časť pokuty, ktorú Komisia týmto dvom podnikom uložila.

36 Okrem toho z odpovedí Mindo na otázky položené Všeobecným súdom zo 6. januára 2011 vyplýva, že „účastník, ktorý je viazaný solidárnym záväzkom, môže po uhradení celej výšky dlhu veriteľovi žiadať ostatných solidárných dlžníkov o náhradu sumy dlhu zaplataenej v ich mene“. Z pripomienok Komisie k dokumentom predloženým podľa článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 21. februára

2011 vyplýva, že medzi účastníkmi konania nie je sporné, že talianske právo týkajúce sa príspevkov medzi dlžníkmi solidárne zodpovednými za záväzok udeľuje AOI právo požadovať od Mindo, aby prispela na úhradu pokuty.

- 37 Napriek tejto argumentácii Všeobecný súd potvrdil, že úhrada celej pokuty zo strany AOI nepostačovala na to, aby na strane AOI vznikla pohľadávka, za ktorú by Mindo mohla zodpovedať ako solidárny dlžník zodpovedný za pokutu. V tejto súvislosti treba konštatovať, že Všeobecný súd opomenul z právneho hľadiska dostatočne odôvodniť toto posúdenie.
- 38 Okrem toho Mindo pred Všeobecným súdom, ako vyplýva z bodu 72 napadnutého rozsudku a dôkazov v spise, viackrát poukázala na otázku premlčania práva AOI začať konanie a najmä na argument, podľa ktorého má AOI od dátumu, keď zaplatila celú sumu pokuty, ktorú Komisia uložila týmto dvom spoločnostiam, právo podať žalobu proti Mindo, ktorá jej umožňuje žiadať od Mindo príspevok na pokutu z jej strany. Mindo uviedla, že toto právo sa nepremlí skôr než 14. februára 2016.
- 39 Všeobecný súd sa v tejto súvislosti obmedzil na tvrdenie, že „uplynulo už viac ako päť rokov“, odkedy AOI zaplatila, a že Mindo z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že AOI „stále má alebo vždy mala úmysel“ vymáhať túto pohľadávku, bez toho, aby overil, či právo AOI podať predmetnú žalobu bolo, alebo nebolo premlčané, hoci Mindo sa pred Všeobecným súdom dovoľavala ustanovení talianskeho práva týkajúcich sa premlčania práva solidárneho dlžníka podať žalobu v desaťročnej lehote a tvrdenia uvedené v tejto súvislosti boli predložené dostatočne jasne a presne na to, aby Všeobecnému súdu umožnili zaujať stanovisko.
- 40 Za týchto okolností treba konštatovať, že Všeobecný súd nemohol z dôvodu, že AOI zaplatila dlh Mindo, ale bez toho, aby vysvetlil, prečo toto zaplatenie nepostačuje na vznik pohľadávky na strane AOI, prijať záver, ako to urobil v bodoch 85 a 87 napadnutého rozsudku, že zrušenie alebo zmena sporného rozhodnutia Mindo nijako neprospeje a že Mindo z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že AOI má voči nej pohľadávku.
- 41 Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že Všeobecný súd opomenul odpovedať na centrálnu časť argumentácie Mindo a tým porušil povinnosť odôvodnenia, ktorá mu prislúcha podľa článku 36 Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa naň uplatňuje podľa článku 53 prvého odseku toho istého štatútu a článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 42 Po druhé Všeobecný súd v bode 87 napadnutého rozsudku uviedol, že dokonca za predpokladu, že by AOI mala voči Mindo pohľadávku, Mindo z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala ani to, že AOI „stále má alebo vždy mala úmysel“ vymáhať túto pohľadávku.
- 43 Z bodu 71 napadnutého rozsudku vyplýva, že Mindo pred Všeobecným súdom uviedla, že v súlade s platným talianskym právom proti nej AOI v budúcnosti môže podať žalobu o rekurz. Vo svojej odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom 20. mája 2011 Mindo najmä vysvetlila, že podľa talianskeho práva „majitelia pohľadávok, ktoré vznikli pred rozsudkom“, ako je AOI, môžu aj po ukončení plnenia vyrovnania podať proti Mindo na súde žalobu s cieľom dosiahnuť uloženie povinnosti zaplatenia, a to pri dodržaní kvót a lehôt stanovených vo vyrovaní.
- 44 Pri odpovedi na toto tvrdenie sa teda Všeobecný súd nemohol obmedziť na konštatovanie, ako to urobil v bode 91 napadnutého rozsudku, že Mindo nepredložila žiadne vysvetlenie týkajúce sa dôvodov, pre ktoré považovala AOI za „skoršieho veriteľa“, alebo dôvodov, pre ktoré sa AOI nepokúšala prihlásiť svoju pohľadávku.

- 45 Okrem toho, keďže Mindo uviedla, že AOI stále má alebo vždy mala úmysel vymáhať svoju pohľadávku, Všeobecný súd nezohľadnil tvrdenie, ktoré sa v tejto súvislosti pre Mindo ukázalo ako rozhodujúce a podľa ktorého, ako vyplýva z odpovede na otázky položené Všeobecným súdom 8. júla 2011, vyrovnanie umožňuje podniku, ktorý je platobne neschopný, reštrukturalizovať svoj dlh so všetkými svojimi veriteľmi a tak pokračovať vo svojich aktivitách.
- 46 Z toho vyplýva, že odôvodnenie uvedené Všeobecným súdom v napadnutom rozsudku neuvádza jasne a nepochybne, teda spôsobom, ktorý by Súdnemu dvoru umožňoval vykonať súdne preskúmanie, dôvody, pre ktoré zastával názor, že Mindo z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že AOI stále má alebo vždy mala v úmysle vymáhať svoju pohľadávku a že v dôsledku toho toto odôvodnenie nezodpovedá požiadavke stanovenej judikatúrou uvedenou v bode 29 tohto rozsudku.
- 47 Po tretie Všeobecný súd v bode 87 napadnutého rozsudku potvrdil, že za predpokladu, že by AOI mala voči Mindo pohľadávku, Mindo tiež z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že AOI „mala úmysel“ svoju pohľadávku vymáhať.
- 48 Všeobecný súd teda od Mindo požadoval, aby mu predložila dôkaz o úmysle AOI vymáhať svoju pohľadávku. Táto požiadavka vyplýva aj z bodu 91 napadnutého rozsudku, kde Všeobecný súd konštatoval, že Mindo nepredložila žiadne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa AOI ani nepokúšala prihlásiť svoju pohľadávku do vyrovnacieho konania a v tomto konaní nevzniesla nijakú námietku napriek tomu, že táto pohľadávka mohla ovplyvniť rozhodnutie ostatných veriteľov pristúpiť na návrh vyrovnania.
- 49 Z napadnutého rozsudku pritom vyplýva, že AOI listom z 30. marca 2011 v reakcii na písomné otázky položené Všeobecným súdom vyhlásila, že mala v úmysle konať vo veci vymáhania náhrady voči Mindo, že jej žaloba o náhradu ešte nebola premlčaná a na tento účel vyčkávala na meritórne ukončenie konania vo veci. Treba preto konštatovať, že tento dokument nebol predmetom posúdenia zo strany Všeobecného súdu.
- 50 Všeobecný súd tým podriadil záujem Mindo na konaní podmienke, aby preukázala úmysel tretej osoby podať žalobu o náhradu svojej pohľadávky. V dôsledku toho sa Všeobecný súd tým, že Mindo uložil znášať z jej hľadiska nereálne dôkazné bremeno, aby mohla preukázať svoj záujem na konaní, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 51 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že záver, ktorý vyvodil Všeobecný súd v bode 87 napadnutého rozsudku, vychádza zo série indícií uvedených v bodoch 85 a 88 až 92 tohto rozsudku, s prihliadnutím na ktoré Všeobecný súd v bode 93 uvedeného rozsudku zastával názor, že „nie je vylúčené“, že AOI na seba prevzala zaplatenie časti pokuty pripadajúcej na Mindo alebo že sa už vzdala požadovania náhrady od nej.
- 52 Z napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že Všeobecný súd od Mindo žiadal, aby mu poskytla všetky informácie a relevantné dokumenty týkajúce sa dohody, ktorú uzavrela so spoločnosťou AOI, pokiaľ ide o zaplatenie pokuty touto spoločnosťou a možnosť požadovať nahradenie časti zaplatenej pokuty. V tejto súvislosti treba poznamenať, že Všeobecný súd sám v bode 92 napadnutého rozsudku konštatoval, že dokumenty predložené zo strany Mindo v reakcii na túto žiadosť neobsahovali žiadnu záruku alebo odškodnenie v jej prospech, pokiaľ ide o prípadnú pokutu, ktorú jej uložila Komisia.
- 53 Formulácia použitá v bode 93 napadnutého rozsudku preukazuje nepresvedčivú povahu uvedených indícií a jednoduché konštatovanie pravdepodobnosti. Konštatovanie absencie záujmu na konaní na strane adresáta rozhodnutia Komisie, ktorým sa mu ukladá pokuta, nemôže vychádzať iba z domnienok, najmä ak Všeobecný súd opomenul dostatočne zohľadniť rad skutočností uvádzaných zo strany Mindo, ktoré smerujú k objasneniu rôznych okolností prejednávanej veci alebo preukázaniu, že AOI stále môže podať žalobu o rekurz a vymôcť aspoň časť svojej pohľadávky.

- 54 Z vyššie uvedeného vyplýva, že jednak posúdenie Všeobecného súdu je nedostatočne odôvodnené a jednak Všeobecný súd uložil Mindo znášať nereálne dôkazné bremeno, a preto Mindo dôvodne tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyhlásil, že nepreukázala záujem na konaní.
- 55 Preto bez toho, aby bolo potrebné skúmať druhý odvolací dôvod, treba odvolaniu vyhovieť a napadnutý rozsudok zrušiť.
- 56 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečné rozhodnutie vo veci, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecnému súdu. V predmetnom prípade stav konania nedovoľuje, aby Súdny dvor sám vydal konečný rozsudok.
- 57 V dôsledku toho treba vec vrátiť na konanie pred Všeobecným súdom a rozhodnutie o trovách konania ponechať na neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 5. októbra 2011, Mindo/Komisía (T-19/06), sa zrušuje.**
- 2. Vec sa vracia na konanie pred Všeobecným súdom Európskej únie.**
- 3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy